

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

MECHELEN | Is ze gezond, de Sint-Romboutskathedraal? Hoog boven het gewoel stelt de Monumentenwacht de diagnose. En hoog boven onszelf en jullie en zij kijken we duizelingwekkend over hun schouder. Zijn ze gezond, de kleine en grote kringen rond ons, de gemeenschap, de kerk met kleine k? Misschien missen we iets, comfortabel op de begane grond. Misschien kijken we weg, oordelen we terwijl onze blik strandt bij onze tenen. Misschien zien we dat het hoger kan. Boven onszelf. En dichterbij het andere.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Niet belerend

KERK & leven, 12 AUGUSTUS 2015

Wie tot de oudere generatie behoort, draagt veel herinneringen met zich mee. Waar is de tijd dat de priester aangesproken werd met 'eerwaarde'? Die priester liep steeds in toga, soms zelfs met een hoed, die met een lintje vastzat aan die soutane. Die priesters werden in hun jeugd gevormd in de oude humaniora, gebaseerd op de studie van de klassieke talen Latijn en Grieks. Men sprak soms wel eens smalend over 'pastoorsfabriekjes'.

Voor de interne leerlingen – en zeker voor degene die zich tot het priesterambt voorbereiden – waren er overduidelijke regels in de omgang met vrienden: *numquam duo, semper tres* (nooit met twee, altijd met drie). In de geest van die tijd waren zuiverheid en celibaat het hoogste ideaal. En wanneer die jonge priesters dan in hun parochie aankwamen, werden ze hoog geacht. Vooral vanaf de kansel maakten ze diepe indruk op de eenvoudige gelovigen. Ze stelden

de wet en niemand had daartegen bezwaren. Breedvoerig wekten ze aandacht, met gepaste stembuigingen en talrijke retorische vragen, ondersteund door weidse gebaren.

Dit stukje geschiedenis is voorbij. Vaticanum II zorgde voor een gepaste overschakeling in tijd en rituelen. Onze huidige paus geeft zijn priesters de moderne en zakelijke aanbeveling om niet met lange preken te vervelen en niet te vervallen in moralisme.

Mocht de paus nu nog verder durven te gaan en enkele aanpassingen door te voeren, zoals opheffing van het priestercelebaat en de toegang van de vrouw tot het priesterambt, dan pas voelen wij dat hij zijn Kerk in de juiste richting stuurt.

Jozef JACKERS, Riemst

Huwelijk (1)

KERK & leven, 12 AUGUSTUS 2015

De lezersbrief van Luc Verreycken over het homohuwelijk is naar mijn gevoel nogal radicaal. Als 'anders geaarde' christen wil ik er graag op reageren.

Luc Verreycken maakt gewag van het goedpraten van populisme en relativisme met betrekking tot een huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht. Tegelijk argumenteert hij dat uit een huwelijk tussen een vrouw en een man kinderen worden geboren die het gezin compleet maken. Naar mijn mening is dat een totaal achterhaalde visie op de Kerk die wij allen samen vormen, zonder onderscheid.

Wij zijn zussen en broeders in de Heer. Kinderloze vrouw-mannen, of vrouw-vrouw-paren en man-man-paren mogen niet worden gezien als incompleet, anders worden ze uitgesloten als volwaardig lid van één en dezelfde kerkgemeenschap, in liefde tot onze Schepper en Vader, door zijn Zoon Jezus Christus.

Laten we de blijde boodschap geen onrecht aandoen door medegelovigen te stigmatiseren met lang achterhaalde ideologieën, die door mensen werden uitgevonden. Want er staat geschreven: „Waar er twee of meer in mijn naam verenigd

zijn, daar ben Ik in hun midden”. Waar lees ik daar iets over geslacht of geaardheid?

Maak het toch allemaal niet nog moeilijker dan het al is in deze gesecculariseerde samenleving, door ook nog eens verdeeldheid te zaaien tussen geloofsgenoten. Laten we liever als één lichaam, met elkaar verbonden, onze omgang in verscheidenheid bewerkstelligen, want Gods koninkrijk begint hier en nu.

Dirk FEYTONS, Alken

Huwelijk (2)

KERK & leven, 22 JULI 2015

Jammer van het standpunt in **KERK & leven** van 17 juni, met het pleidooi voor de aanvaarding van het homohuwelijk. Hebben we hier geen kans gemist om klaar en duidelijke taal te spreken waarover het werkelijk gaat?

Nee, ik bedoel geen verhaal van agressiviteit en haat, noch een verhaal van alles kan en alles mag. Het is helemaal niet mijn bedoeling om bepaalde groepen uit te sluiten, noch te stigmatiseren. Wel doe ik een oproep aan

iedereen om volgelinge te worden van Jezus, want Hij is de weg, de waarheid en het leven. Waarom zou dat ineens wijzigen, na tweeduizend jaar? Waarom zou de doctrine, de liefde van God vandaag veranderen? Geloven we nog wel in de Kerk van Christus? Bekijken we de doctrine – de 'regeltjes van Kerk', zoals ze zo dikwijls worden genoemd – om de actie van de heilige Geest, de Liefde van God in ons dagdagelijks mens te laten worden?

Laten we aanvaarden dat het partnerschap tussen mensen van hetzelfde geslacht niet op hetzelfde niveau kan gebracht worden als het huwelijk, zoals mgr. Léonard op 22 juli schreef. Een boodschap van Liefde is niet gelijk aan alles goedkeuren, want dan wordt liefde een hol woord.

We moeten nederig leven en gehoorzaam aan de waarheid, die de Kerk ons sinds tweeduizend jaar doorgeeft. Daar begint de innerlijke vrijheid, daar manifesteert zich God in ons leven, daar begint het werkelijke geluk.

Maarten PAUWELS